

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

6. Maurantur tractatus concordiae. Instante Duce Neoburgico. Reclamat
Plebs. Ejusdem sermocinationes. Senatus conatur Plebem molire. In
Castris alij arma. Alij pacem suadent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

mos inopinâ obsidione abjectos, fictâ, quamdiu non poterant verâ, adversantium clade sustentarent.

At vero effrontes nonnulli etiam ausi majora, collatis antè capitibus, non semel in Curiam furiosius involare, ac superbè comminari Senatoribus, si quid inconsulto Cive cum Principe transigant, è Senatu neminem salvis ossibus abiturum. Et eadem pluries audaciùs objectabantur. Ita gliscente in horas malo, impar multitudini Senatus, trepidùsque, tantò nitebatur studiosius populum demulcere; quantò dolebant seriùs medicinam parari, qui principiùs obstare neglexerant.

Nihilo-tamen minùs quotidie Schonefitum se conferebant Senatores, cæteri; Delegati, ad controversias aliquâ tandem ratione sopiendas. Atque ipsi etiam Principi, ad subditorum commoda perattento, serium erat concordiam maturare, præsertim quod crescente indies metu à Suecorum copiis, utriùsque interesset conceptæ jam compositionis telam absolvi. Urgebátque missis subindè Cursoribus instanter finem Neoburgi Dux Philippus Guilielmus, ne fortè illam inter perdurantis diffidij moram, irreparabili partium damno, loci istius Suecia potiretur.

Jámque eò res deducta erat, ut habito placitorum utrinque consensu, legi-

1555.

Quorumdam audacia.

6.

Maturantur tractatus concordie.

Instante Duce Neoburgico.

Reclamat plebs.

1655.

246 CHRISTOPH. BERNARD.

*Ejusdem
sermoci
nationes.*

timæ pactorum tabulæ ab utrâque parte
subsignarentur. Sed hoc ipso tempore
quorundam factiosorum per Urbem cur-
sitantium iniquies effecit, ut eorum con-
siliis obfirmati Cives, mutatâ sententiâ
decernerent, neque Principem neq; præ-
sidiarios ad Civitatem admittere, nisi in
alias, quas ipsi præscripturi essent, con-
ditiones abiretur. Sibi enim jam explo-
ratum, ab eâ oppugnantium paucitate,
damni nequidquam aut periculi timeri
posse. Quid, quod eâ paucorum manu
irruptionem minari ausint, magis admi-
randum quam gloriosum. Non eam
esse Civitatis, mœnibus, vallis, fossis adeo
munitæ debilitatem, ut istæ militum co-
piolæ æstimari debeant. Et quid opis
allatura imbellium illa, mixtâque invi-
torum agrestum phalanx? ipsas fortè
fossas, si virgultorum fascies defint, eo-
rum aggestu corporum exæquari posse.
Aliam esse animosi cujusque civis men-
tem, certè parati, promptique salutis Ur-
bis, suæque ac posterorum libertati &
vitam & fortunas generosiùs immolare.
Internæ vires impares si fuerint, promp-
ta esse subsidia exterorum. Nec enim
permissuram Batavorum, aut Suecorum
vigilantiam, ut rebus suis opportunam
adeo occasionem elabi sinant. Satiùs
esse cordato cuivis Civi, horum opem
Episco-

Episcopali jugo anteferre. Nota sibi Principis ac Capitularium consilia, qui post occupatam militibus civitatem, pro arbitrato acturi sint cum eâ, arcemque valido cum præsidio imposituri; quo jugo capti Monasterienses ea demum imperia patiantur, quibus Padibornam, Moguntiam, aliasque hujusmodi per Germaniam Civitates premi constaret. Hæc jam dudam præconcepta esse; DEI tamen beneficio, curaque Civium ac vigili hætenus sollicitudine frustrata. Injuriam æternam præfecto, infamiamque apud posteros, Nepotesque notam se incurseros, si demum hodie ultrò ea concederent, quæ exantlatis tot laboribus ac molestiis, fidi Majores hucusque fortiter adeò conservassent.

Enimverò hoc vulgi tumultu indies crebrescente, Magistratus offensum magis eâ inconstantia, injuriamque Principem pertimecens, singulis in Urbe Tribubus ex ordine Senatorio nonneminem adjungit, qui pro suâ apud multitudinem authoritate, ad exuendam hujusmodi contumaciam, populum hortetur, & explicet copias obsidentium opinionione majores, si deficerent, etiam quotidie à viribus Concederorum nullo negotio augeri posse. Externum subsidium frustra expectari: Succos in Poloniã

7.
Senato-
res co-
nantur
plebem
mollire.

loniam